

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/71/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201466
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201466.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Bc. Ing. R.I., bytom U., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci- kancelária Bratislava, so sídlom Námestie Slobody č. 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. 5395/2013 zo dňa 10. júla 2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/64/2013-28 zo dňa 27. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/64/2013-28 zo dňa 27. júna 2014 v časti týkajúcej sa veci samej o d m i e t a.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/64/2013-28 zo dňa 27. júna 2014 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 9Sp/64/2013-28 zo dňa 27. júna 2014 žalobou napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 10. júla 2013 sp. zn. 5395/2013 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z preskúmaného rozhodnutia i administratívneho spisu odporcu mal preukázané, že navrhovateľ uplatňuje právnu pomoc v občianskoprávnom konaní; vo veci podania dovolania v konaní o ochrane osobnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. mája 2013 č. k. 6Co 273/2013-198, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14. novembra 2012 č. k. 26C (25C) 178/2009-155.

Krajský súd konštatoval, že vychádzajúc zo zisteného stavu veci, rešpektujúc trojdelenie moci a v dôsledku toho i záväznosť dôvodov, na ktorých správny orgán založil preskúmané rozhodnutie, pre nedostatok dôvodov v otázke splnenia zákonných predpokladov pre poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 ods. 1 písm. a/ a § 4 ods. 1 písm. i/ ZPPP, napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže ich náhradu si neuplatnil.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zo dňa 10. júla 2013 sp. zn. 5395/2013 zruší podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. d/ O.s.p. a vec vráti odporcovi na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa, že v odôvodnení napadnutého rozsudku sa žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s jediným dôvodom nezákonnosti rozhodnutia odporcu, ním namietanými v opravnom prostriedku, predovšetkým s otázkou nesprávneho právneho posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu. Navrhovateľ vyslovil názor, že napadnutý rozsudok je jednak nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a porušenie kasačného princípu rozhodovania je vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Navrhovateľ nesúhlasil so záverom krajského súdu, že rozhodnutie odporcu je nepreskúmateľné pre absenciu skúmania stavu jeho materiálnej núdze. Naopak považoval za správny postup odporcu, ktorý sa zameral na posúdenie otázky zrejmej bezúspešnosti sporu, nakoľko mu už z jeho činnosti bolo známe, že navrhovateľ podmienku materiálnej núdze spĺňa.

Napadnutý rozsudok považoval navrhovateľ za nezákonný aj z dôvodu nesprávneho označenia odporcu, majúce za to, že odporcom a nositeľom právnej subjektivity je Centrum právnej pomoci, nie jeho organizačná zložka - kancelária Bratislava.

Navrhovateľ ďalej vytýkal súdu prvého stupňa, že neprávne právne posúdil otázku jeho práva na náhradu trov konania, nakoľko v rozpore s ust. § 250k ods. 1 O.s.p. rozhodol, že mu nepriznáva právo na náhradu trov konania, čo je v rozpore so znením cit. zák. ust. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa mu mal priznať právo na náhradu trov konania, a následne mohol vyčísliť trovy konania najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p., majúce za to, že v rámci poučovacej povinnosti súdu mal byť o možnosti uplatniť si trovy konania poučený.

Nesúhlasiac s poučením prvostupňového súdu uvedenom v napadnutom rozsudku o neprípustnosti podania opravného prostriedku vo veci samej mal navrhovateľ s odvolaním sa na výklad ust. § 250s O.s.p. za to, že prípustnosť odvolania nie je možné obmedziť len na rozsudky vydané na základe ust. § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p. Vyslovil sa za to, že ust. § 250s O.s.p. je potrebné vykladať v tom zmysle, že proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie, ktoré je možné odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. b/ O.s.p. Rovnako vytýkal súdu prvého stupňa, že v poučení napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie proti tomuto rozsudku je neprípustné, avšak neuviedol na základe akého zákonného ustanovenia.

Vyslovil názor, že práve nerozhodnutím o právne relevantných dôvodoch, uvedených v návrhu, mu súd prvého stupňa odňal právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Záverom navrhovateľ uviedol, že napriek tomu, že má za to, že konanie a rozhodovanie sudkyne JUDr. Janky Richterovej vykazuje znaky jej zaujatosti voči osobe navrhovateľa, nepovažuje za potrebné vzniesť námietku zaujatosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 preskúmal vec predloženú krajským súdom podľa § 246c ods. 1 v spojení §§ 221 ods. 1 a nasl. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2, a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre prejednanie odvolania vo veci samej.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 201 O.s.p., veta prvá účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa ust. § 202 ods.4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 155 ods. 1 O.s.p. obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o povinnosti na náhradu trov konania, pokiaľ sa o nej nerozhoduje samostatne.

Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa ust. § 250s O.s.p. proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b). Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

Podľa ust. § 218 ods. 1 O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré a) bolo podané oneskorene; b) bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený; c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné; d) nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1, e) rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Z predloženého spisového materiálu krajského súdu vyplýva, že napadnutým rozsudkom v spojení s jeho opravným uznesením prvostupňový súd zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., teda z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov. Navrhovateľ sa opravným prostriedkom podaným proti rozhodnutiu odporcu v danej veci domáhal, aby súd rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci je teda zrejmé, že v prieskumnom konaní súdu bol navrhovateľ v danom prípade v celom rozsahu úspešný, keď opravným prostriedkom podaným proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu sa domáhal, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Výrok rozsudku súdu, ako najvýznamnejšia časť rozhodnutia súdu, v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. sa stáva záväzným voči účastníkom konania a všetky orgány. Pokiaľ prvostupňový súd preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., teda z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, bude povinnosťou žalovaného správneho orgánu sa žiadosťou navrhovateľa o poskytnutie právnej pomoci opätovne zaoberať v celom rozsahu, na základe zadovážených dôkazov posúdiť jej dôvodnosť a vo veci opätovne rozhodnúť a v odôvodnení rozhodnutia náležite uviesť dôvody, na základe ktorých rozhodol, tak, aby rozhodnutie bolo jasné, určité a zrozumiteľné nielen pre navrhovateľa ako účastníka konania, ale aj pre laickú i právnu verejnosť.

Zákonodarca v právnej norme ust. § 250s O.s.p. ustanovuje prípustnosť odvolania tak, že odvolanie je prípustné proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, a tiež proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b) O.s.p. Právne posúdenie veci patrí do právomoci súdu. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových okolností daného prípadu dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom v

rozsahu žalobných námietok preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a dospel k správneému záveru, že preskúmané rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a pre jeho nezrozumiteľnosť. Pokiaľ teda v danej veci prvostupňový súd preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., proti tomuto rozhodnutiu súdu, nie je prípustné odvolanie, pretože zákonodarca v právnej norme § 246c ods.1 O.s.p. ustanovuje, že opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti, tj. v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo.

Odvolací súd námietku navrhovateľa, že súd prvého stupňa v poučení napadnutého rozsudku neuviedol, na základe akého zákonného ustanovenia odvolanie proti tomuto rozsudku je neprípustné, považoval za nedôvodnú, keďže samotná absencia zákonného ustanovenia upravujúca neprípustnosť odvolania nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

Vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci odvolací súd súčasne zastáva názor, že navrhovateľ nie je osobou oprávnenou podať odvolanie proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 201 O.s.p. Pokiaľ prvostupňový súd napadnutým rozhodnutím zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, vyhovel v celom rozsahu opravnému prostriedku navrhovateľa, keďže v petite opravného prostriedku navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a v dôvodoch opravného prostriedku ako dôvod nezákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zdôraznil nepreskúmateľnosť jeho správnej úvahy.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti rozsudku krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa veci samej podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p. odmietol.

Pokiaľ navrhovateľ vytýkal súdu prvého stupňa, že nesprávne právne posúdil otázku jeho práva na náhradu trov konania, majú za to, že mu malo byť priznané právo na náhradu trov konania, pretože v rámci poučovacej povinnosti súdu mal byť o možnosti uplatniť si trovy konania poučený, odvolací súd považoval túto námietku navrhovateľa za dôvodnú. Právo na náhradu trov konania je procesným právom účastníka konania. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nebol v tomto konaní zastúpený advokátom, mal súd prvého stupňa voči nemu poučovaciu povinnosť v zmysle § 5 ods. 1 O.s.p. a mal teda navrhovateľa poučiť o jeho práve uplatniť si náhradu trov konania v prípade jeho úspechu v tomto konaní. Zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého spisu nevyplýva, že by prvostupňový súd navrhovateľa ako účastníka konania poučil o jeho práve na náhradu trov konania, a preto jeho rozhodnutie o náhrade trov konania odvolací súd považoval za predčasné. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd tvrdenie navrhovateľa, že napriek tomu, že má za to, že konanie a rozhodovanie sudkyne JUDr. Janky Richterovej vykazuje znaky jej zaujatosti voči jeho osobe vyhodnotil bez právnej relevancie k danému prípadu, práve z dôvodu, že navrhovateľ voči uvedenej sudkyňi námietku zaujatosti nevzniesol.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní postupom v intenciách názoru odvolacieho súdu opätovne rozhodne vo veci nároku navrhovateľa na náhradu trov konania a súčasne rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.